

РЕШЕНИЕ

№ 1983

гр. Варна, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело № 20213110117467 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод предявени от **** Л., ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Варна, ул. „**** № 27, ет. 3, ап.5, чрез адв. Д.Г. Г. от Адвокатска колегия - Варна, действаща със знанието и съгласието на майка си - Р. ЗЛ. Ф., ЕГН *****, с постоянен Г адрес: гр. Варна, ул. „**** № 27, ет. 3, ап.5, против Д. Л. Л., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, бул. ”****”, № 91, искове с правно основание чл.143 СК, за осъждане на Д. Л. Л. да заплаща издръжка в полза да заплаща на **** Л., ЕГН *****, чрез майка й - Р. ЗЛ. Ф., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Варна, ул. „**** № 27, ет. 3, ап.5, като нейн законен представител, месечна издръжка в размер на 500 /петстотин/ лева с падеж първо число на всеки месец, за който издръжката се отнася, считано от предявяване на иска до настъпването на основание за изменение или прекратяването й; иск с правно основание чл.149 СК, за осъждане на Д. Л. Л. да заплаща издръжка в полза да заплаща на **** Л., ЕГН *****, чрез майка й - Р. ЗЛ. Ф., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Варна, ул. „**** № 27, ет. 3, ап.5, като нейн законен представител издръжка за минало време за периода от 07.12.2020г. до 07.12.2021 г. общо в размер на 6000 /шест хиляди/ лева, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 07.12.2020 г. до 01.12.2021 г. общо в размер на 332.22 лв., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на ИМ –

07.12.2021г.до окончателното изплащане на сумата.

Обстоятелства от които се твърди, че произтича претендираното право:

Ищцата твърди, че с от момента на раждането си живее в гр. Варна с майка си, която се грижи за нея. Твърди, че майка ѝ няма сключен граждански брак с бащата ѝ – отв. Д. Л. Л., който има постоянен адрес в гр. София, живее в собствено жилище, има друго семейство и две други деца, които са пълнолетни и не получават издръжка от него. Твърди, че се с баща си се вижда рядко, по няколко пъти в годината, когато той е на бизнес посещение във Варна. Твърди не е получавала до момента издръжка от него, а единствено когато е във Варна и са се срещали, е получавала подаръци за рождените си дни, купувал ѝ е дрехи или обувки, правил ѝ е малки подаръци. Твърди, че с ответника се чуват по няколко пъти месечно по телефона, а по някога е оставял и някакви пари на майка ѝ. Твърди, че от пролетта на 2021 г. баща ѝ е прекратил всякакви контакти с майка ѝ и от тогава не го е виждала, а само се чували по телефона, но не много често.

Твърди, че до момента майката ѝ сама се грижи за нея и полага усилия да задоволява нарасналите ѝ потребности за нормален живот. Твърди, че няма други доходи или имущество от което да получава доходи, живее в собственото на майка ѝ жилище и разчита изцяло на нейните доходи, които са от работна заплата. Твърди, че считано от 09.08.2021 г. майка ѝ работи на срочен трудов договор със срок на изпитване от шест месеца. Твърди, че през последните две години икономическата обстановка в страната значително се променила, цените се увеличават, а с това и всички разходи за осигуряване на нормални битови условия, храна и социални разходи. Твърди, че учи в **** "*****" - гр. Варна и със всяка изминала година са ѝ необходими повече средства за учебни помагала и пособия, дрехи, обувки, ученическа раница и много други, като само за тази учебна година за задължителните учебници, майка ѝ заплати над 300 лева. Освен това било необходимо и задължително униформено облекло, което включва: вратовръзка, две ризи с дълъг ръкав, пуловер с дълъг ръкав, фланелка с къс ръкав, като общо за униформа годишно са нужни минимум 203.30 лева. Предполага, че за следващата година най-вероятно цената ще е по-висока. Твърди, че ѝ е необходимо зимно яке, както и множество други учебни помагала и пособия, а те също струват значителна сума всяка година.

Твърди, че в момента е на 14 години и всяка година се нуждае от нови дрехи и обувки - всекидневни и спортни, не само заради похабяването им, а защото вече не ѝ стават. Необходими са ѝ официални и ежедневни облекла поне 2 комплекта. Твърди, че от миналата година има оплакване и болки в стъпалата и болки в лявата колянна става, като след лекарски преглед се установило, че има и спадане на надлъжния и напречния ходилни сводове на стъпалата и освен лекарствата, по указание на лекарите са ѝ необходими специални ортопедични стелки. Твърди, че майка ѝ заплатила над 200 /двеста /лева за такива ръчно изработени стелки, а годишно са ѝ необходими поне два чифта - един за обувките с които ходи на училище и един за всекидневните, като освен това се налага редовно да ходи на прегледи и майка ѝ заплаща необходимите консумативи и лекарства. Твърди, че от малка страда от хронично главоболие, което се обостря периодично и обхваща челната област, свързано е с болки в корема и с гадене и повръщане, което налагало всяка година редовни посещения при различни специалисти, заплащане за прегледи и изследвания и закупуването на необходимите лекарства. Твърди, че носи очила и тази година се е наложила смяна на стъклата.

Твърди, че събитията от последните две години са наложили през по-голямата част от учебната година да учи онлайн от вкъщи, а за това е необходим бърз домашен интернет. Твърди, че майка ѝ заплаща сметката ѝ за телефон, интернет и телевизия към A1, а това са над 77 лева месечно. Изтъква, че като на всяко младо дете и на нея ѝ е необходим телефон. Твърди, че през миналата година по съвет и със съгласието на баща ѝ избрали нов телефон, който трябвало да изплащат заедно, но се оказало, че в момента го изплаща само майка ѝ, а това са 49.98 на месец. Твърди, че за нормалното провеждане на учебните занятия ѝ е необходим и нов компютър, а такъв струва около 1000 лева. Твърди, че учи в паралелка с усилено изучаване на чужди езици и се справя отлично, но се налага да посещава два пъти седмично частни уроци по математика, които струват за час и половина по 40 лева, т.е. 320 лева месечно. Твърди, че за да посещава учебните занятия се налага да ползва обществен транспорт за отиване и връщане от училище, налага се да закусва и обядва навън, т.к. майка ѝ е по цял ден на работа и всеки ден ѝ дава по 10 лева за транспорт, закуска, обяд и вода, а това са над 200 лева месечно.

Твърди, че предвид навлизането ѝ в по-зряла възраст, се увеличават и

разходите извън тези за осигуряване на образователните ми потребности, като такива за дрехи, обувки. Изтъква, че като всяко младо момиче има нужда от козметика и посещение при фризьор поне два пъти месечно, а това са над 100 на месец. Необходими са й средства за водене на активен социален живот, присъщ на момиче на тази възраст. Среци със съучениците, рождени дни, всяко едно излизане е свързано с някакви разходи.

Твърди, че всички разходи до момента се поемат от майка й, но счита, че баща й също следва да поеме част от издръжката и увеличението на нуждите й.

Изтъква, че не знае какви са доходите на баща й и с какво точно се занимава в момента, но твърди, че той разполага с достатъчно средства и живее добре, т.к. дълги години е заемал висша държавна длъжност, бил е председател на Комисията за защита на потребителите (КЗП). Той имал и две други деца, които нямал задължение да издържа, тъй като са пълнолетни. Твърди, че ответника живее в собствено жилище. Твърди, че той не е споделял с какво се занимава, но винаги бил много зает, разполагал с достатъчно средства и постоянно пътувал извън страната, разполагал със златна кредитна карта от „****“. Твърди, че поради възрастта му, вероятно ответникът е пенсионер и получава висока пенсия.

Твърди, че не е виждала баща си от няколко месеца, чували се няколко пъти в месеца по телефона, като през това време не е получавала пари или подаръци от него и няма спомен той да е изпращал пари на майка й. От разговорите с ответника разбрала, че той е извън страната вече няколко месеца, занимавал се с някакъв бизнес и живеел на хотел в град ****, Турция, което е индикация, че разполага със средства.

Твърди, че за задоволяване на потребностите й и с оглед на възрастта й, за правилното й развитие и възпитание е необходима и достатъчна сумата от 1000 лева месечно, която да покрие основните й жизнени потребности, като от тази сума баща й следвало да поеме поне половината, в размер на 500 /петстотин/ лева.

Обстоятелства, от които произтичат възраженията на ответника:

В срока по чл.131 ГПК ответникът депозира писмен отговор, в който не оспорва, че е баща на **** Л.. Оспорва изложената фактическа обстановка. Оспорва основателността на претенцията за минало време като твърди, че е

осигурявал заплащането на детегледачка до навършване на 7-годишна възраст на детето. Твърди, че е помогнал на майката на ищцата да закупи жилището си. Твърди, че майката управлявала лизингови автомобили. Твърди, че през процесния период /07.12.2020г. – 07.12.2021г./ е живял с ищцата и майка ѝ и той е осигурявал финансиране на майката и детето, като през съжителството им майката почти не била работила. Твърди, че често посещавал РТурция, от където купувал и предоставял на ищцата подаръци. Разходите, които правил за майката и детето значително надвишавали необходимата издръжка. Твърди, че през процесния период /07.12.2020г. – 07.12.2021г./ е превел на дъщеря си сумата от 590 лв. и счита, че с това се е издължил за издръжка към нея. Признава искът за издръжка за бъдещ период до размера от 200лв., като оспорва претенцията над този размер. Твърди, че в момента е пенсионер и единственият му доход е пенсия в размер на 370лв.

В с.з. страните, чрез процесуалните си представители подържат становищата си за основателност, респективно за неоснователност на претенциите.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства-по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено от **фактическа страна** следното:

В хода на съдебното производство бяха приложени и приобщени към доказателствения материал следните писмени доказателства: удостоверение за раждане от 27.05.2009 г., разпечатка на учебната програма на 9е клас в IV Езикова гимназия гр.Варна, разпечатка на необходимите учебници за текущата година в IV Езикова гимназия гр.Варна, заявка за изработване на ученическа униформа и фискални бонове, трудов договор № 2029 от 23.07.2021 г., справка от Агениця по вписвания № ****/01.11.2021 г., фактура № **** от 12.11.2021 г. на А 1, амбулаторен лист № 001438 от 16.11.2020 г., амбулаторен лист, амбулаторен лист № 001489 от 08.11.2021 г., изследвания 5 от сити лаб от 10.04.2021 г., лист за преглед на пациент № 7068, фиш за спешна медицинска помощ № 39775 от 23.09.2021 г., искане за клинично амбулаторно изследване от 23.09.2021 г., изследвания от лаборатория Кандиларов от 08.11.2021 г., рецепта за очила от 04.04.2019 г., 2 стр. фискални бонове, медицинско направление от 30.03.2015 г., извадка от

извършени процедури от ДКЦ“Св.Марина“ ЕООД, амбулаторен лист № 000344 от 28.04.2015 г., амбулаторен лист № 001498 от 27.09.2016 г., амбулаторен лист № 001836 от 19.07.2016 г., медицинско направление от специалист УНГ, електроенцефалограма № 1870/29.04.2015 г., електроенцефалограма № 76/19.07.2016 г., служебен бон за получавана пенсия от 07.03.2022 г., служебна бележка от БАНКА ДСК, операционна бележка за плащане към Бисера от 11.03.2022 г., постъпило на 06.04.2022 г. писмо от ОД на МВР Варна писмо с информация за задграничните пътувания на Д.Л. за периода 01.01.2020 г. до 31.03.2022 г., доказателства в заверен вид: НА № 99 от 2015 г., удостоверение за наследници № 161142 от 31.10.2016 г., два броя фискални бонове за заплатени изследвания, епикриза от МБАЛ „Еврохоспитал“ ООД, квитанция към приходен касов ордер № 007516 от 08.03.2022 г., три броя фискални бонове за заплатени медицински услуги, амбулаторен лист № 000086 от 31.01.2022 г., удостоверение от IV ЕГ“*****“ от 06.12.2022 г., извлечение от ОББ за платени битови сметки от 30.03.2022 г. – 4 стр., извлечение за движение по сметка от 01.12.2020 г. до 30.03.2022 г. – 6 стр., фактура към А1№ ****, фактура към А1 № ****, детайли към обезщетение за обработка на просрочени задължения № ****, договор към А1 № ****, приложение 1 към същия договор, допълнение към приложение 1, справка за осигурителен стаж и доод при пенсиониране, удостоверение № ТД-001 от 12.04.2022 г., операционна бележка за плащане издадена от **** от 14.04.2022 г. – 2 броя, служебни бележки от **** от 21.04.2022 г. – 6 броя, пълномощно с нотариална заверка от 07.07.2021 г.

От представен по делото заверен препис от Удостоверение за раждане издадено от Община Варна въз основа на Акт за раждане №I-315 от 19.02.2007г., се установява, че страните са родители на детето **** Л., ЕГН:*****.

За страните е безспорно, че през учебната 2021/2022г. детето **** Л. е ученик в 9-ти клас в **** "*****" - гр. Варна.

От представен трудов договор от 23.07.2021г. се установява, че майката на ищцата - Р. ЗЛ. Ф. получава брутно месечно трудово възнаграждение в размер от 2000,20 лева.

Представени са медицински документи, удостоверяващи заболяване на ходилата, колянна става на детето ****, главоболие, както и проблеми със

зрението ѝ.

От представено Удостоверение от НОИ от 08.04.2022г. се установява, че ответникът Д. Л. Л. получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 1500лв., считано от 24.11.2021г.

От издадено банково удостоверение се установява, че от 2007г. отвл.Л. ползва банкова кредитна карта Visa Gold.

От представено удостоверение от „ЕИЛ” ЕООД се установява, че дружеството е предоставило преди повече от 10 години на ищцата **** ползването на телефонен номер и заплаща месечните такси за този телефон.

За страните е безспорно, че от 2018г. ищцата и майка ѝ ползват предоставени им от ответника и собственост на СНЦ”Национална асоциация за защита на потребителите”, компютър и телефонен апарат.

От представена операционна бележка от Банка „ДСК” се установява, че на 11.03.2022г. ответникът е превел в полза на детето **** сумата от 755 лева, с основание издръжка за периода 07.12.2021г. до 31.03.2022г.

Представено е доказателства за изплатена от ответника в полза на дъщеря му издръжка за м.май 2022г. в размер на 200лв.

От представено от ответника удостоверение от Банка ”ДСК” се установяват извършени от ответника спрямо майката на ищцата парични преводи, без посочено основание, както и други касови и безкасови операции от ответника.

Контролираща страна Дирекция “Социално подпомагане”-гр.Варна, в становище от 20.04.2022г. приема, че в интерес на детето е да бъде определена издръжка, която най-пълно да съответства на нуждите ѝ.

По делото на страната на ищцата са разпитани свидетелите: **** /в полза на ищцата/ и **** /в полза на ответника/, чиито показанията съдът възприема в частта, в която съдържат данни за релевираните от страните факти, имащи значение за спора и базираци се на непосредствени впечатления на свидетелите.

Предвид така установеното от фактическа страна съдът, прави следните **правни изводи:**

Страните в настоящото производство нямат спор по отношение на родителя, който следва да упражнява родителските права на детето ****, а

именно нейната майка – ****, както и по отношение местоживеенето на детето при майката.

По отношение на дължимата от бащата Д.Л. издръжка, съдът намира за основателно искането на ищцата за осъждането му да заплаща в нейна полза, чрез майка й, в качеството на законен представител месечна издръжка.

Ищцата е предявила иски за заплащане на издръжка за минало време – 07.12.2020г. до 07.12.2021 г. общо в размер на 6000 /шест хиляди/ лева, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 07.12.2020 г. до 01.12.2021 г. общо в размер на 332.22 лв., както и за бъдеще време, от 07.12.2021 г., в размер на 500 лв. месечно.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Задължението на родителя за издръжка към непълнолетното му дете е безусловно. Нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят от обикновените условия на техния живот, като се вземат предвид възрастта, образованието, здравословното им състояние и всички други обстоятелства, които са от значение за всеки конкретен случай, като не следва да се присъжда издръжка в размери, стимулиращи към обществено непозволен начин на живот, лукс и даващи възможност сумите да се използват извън

целите на издръжката /така т. 4 от ППВС № 5/1970г./. Конкретният размер на издръжката се определя от нуждите на детето и възможностите на родителите, които я дължат - чл.142, ал.1 от СК. Възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация /съгласно дадените указания с т.5 от ППВС №5/1970г./. Според т.6 от цитирания тълкувателен акт, двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при който се отглежда детето. Пояснено е, че усилията, които се полагат в този случай от родителя по повод ангажираността му във връзка с отглеждането на детето, следва да се вземат под внимание при определяне размера на издръжката, която този родител дължи. Под понятието възможност на родителя се разбира материалното му положение, движимо и недвижимо имущество, различните видове доходи, които той реализира, неговата възраст и трудоспособност, както и квалификацията му, като тази възможност се преценява към момента на постановяване на решението. Същевременно минималният размер на издръжката на едно дете съгласно чл. 142, ал. 2 от СК, е равна на една четвърт от размера на МРЗ/за 2022г. при МРЗ от 710лв., минималният размер на издръжка е 177,50лв./. Правото на детето да получи издръжка от своите родители, както се посочи по-горе, е безусловно. При новата нормативна уредба съдът не е обвързан от определени максимални размери и с оглед на конкретните доказателства по всяко дело за издръжка може да определи издръжка, която е в интерес на детето и съответства на доходите на родителя.

Доколкото по делото е безспорно, че ищцата е непълнолетна, а ответникът е неин баща и родителските права безспорно се упражняват от майка ѝ, то безспорно е и задължението на ответника да заплаща издръжка за своето дете. От своя страна ответникът също приема, че следва да заплаща издръжка. Спорът между страните е относно нейния размер.

Според решение № 146 от 27.04.2015 г. по гр. д. № 5404/2014 г. на ВКС, нуждите на лицата, които имат право на издръжка се определят съобразно с обикновените условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и всички обстоятелства, които са от значение за случая, а възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация, които са винаги обективни и

конкретни. Двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглежда детето.

В настоящия случай при формиране на изводите си по същество на спора съдът съобразява, че детето е на възраст от 15 навършени към датата на приключване на съдебните прения години, т.е. ученик в гимназиалния етап на образование.

Доколкото детето **** е ученик в гимназиален курс на обучение, е ноторно известен на всеки родител е факта на увеличените нужди от средства за издръжка на един ученик. За съда е служебно, а и житейски известно какви са нуждите на едно дете във възрастта на ****, което расте и са необходими повече средства за дрехи, обувки и т.н. Освен това бе безспорно установена необходимостта от провеждане на лечения на детето.

Изхождайки от възприетия размер на минималните средства, необходими за покриване на минимални жизнени потребности от храна и нехранителни стоки и услуги на едно лице към настоящия растящата инфлация/ съдът намира, че средствата, необходими за средно месечната издръжка на детето Елена са в размер на около 600 лева минимум.

От представените по делото доказателства е видно, че към настоящия момент майката работи по трудово правоотношение и получава брутно средномесечно трудово възнаграждение в размер от 2000лв. Безспорно е, че детето и майката живеят в собствено на майката жилище, т.е. не дължат месечни суми за наем. Налице са доказателства и за необходимо провеждане на ортопедични процедури и офталмологично лечение на детето.

От представените писмени доказателства се установява, че през 2022г. ответникът е придобил право на пенсия, като му е определена такава в размер от 1500лв. месечно.

Не са налице доказателства за реализирани от ответника други доходи, но в същото време липсват твърдения и доказателства и за други негови алиментни задължения, или за дължим от него месечен наем.

Налице са доказателства за негова собственост, което дава основание на съда да приеме, че ответникът може да реализира допълнителни доходи от нея.

Съдът намира, че макар възможностите на родителя, който дължи издръжка, по същността си да представлява обективен показател и се определя от доходите му, квалификация, имотно състояние, обстоятелствата дали има други деца, за които също е длъжен да се грижи, то следва да се вземе предвид, че задължението за даване на издръжка на непълнолетно дете е безусловно. Следва да се отчете, че и двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, съобразно възможностите на всеки от тях поотделно, както и се вземе в предвид и непосредствените грижи на родителя при когото живее детето и при отчитане изцяло интереса на детето, което следва да живее така, както ако живее и с двамата си родители.

Съдебната практика на съдилищата не освобождава от задължението за издръжка дори родител, който е безработен, но се намира в трудоспособна възраст. Това, което съдилищата приемат, като основание за този извод е субективното отношение на родителя към възможността да реализира въобще доходи или по-високи доходи от установените, т. е. волята и желанието на родителя да осигури издръжката на своето дете. Това становище възприема и настоящата съдебна инстанция.

При определяне на конкретния размер на издръжката следва да се съобразят възможностите на дължащия издръжка, за който по делото се установява, че е в пенсионна възраст, но видимо е активна личност. Налице са доказателства за получавани от него доходи и доказателства, че разполага с имущество, чрез което също би могъл да реализира доход. Поради тази причина и конкретните реални нужди на детето с оглед правилното му отглеждане, възпитание и развитие следва да бъдат преценявани, както тези нужди биха били задоволени ако родителите живееха заедно. Родителите, отговорни за детето, имат първостепенна отговорност да осигурят в рамките на своите способности и финансови възможности условията за живот, необходими за развитието на детето, т. е. съдът следва да основава решението си за издръжката на детето единствено при съобразяване с неговите конкретни нужди и с възможностите на родителите, без да е ограничен в преценката си от никакви други предпоставки, включително от предварително определени граници относно размера на издръжката и каквато вече няма след отмяна на СК от 1985 г. - чл. 85, ал. 1 и при определен в новия СК само минимален размер на издръжката.

Като отчете горните обстоятелства и съобрази безусловния характер на задължението на родителя за издръжка към ненавършилото му пълнолетие дете, съдът намира, че от сумата от 600 лева месечно, необходими за издръжката на детето ****, ответникът следва да участва със сумата от 350 лева месечно, като остатъкът следва да се допълва от доходите на майката.

Следва да се съобрази обстоятелството, че майката е заета с преките и непосредствени грижи по отглеждането и възпитанието на детето, както и със заплащане на месечните режимни разходи за домакинството за общото им жилище, както и със закупуване на всички необходими учебни помагала, както и необходимите за извънкласните занимания на детето пособия и екипировка, ортопедични изделия, очила.

При това положение съдът приема, че размер от 350 лева, дължима издръжка за напред за детето от неговия баща е напълно адекватен, а искът за разликата от 350 до 500 лева следва да бъде отхвърлен като недоказан по размер и завишен.

Относно иска за издръжка за периода една година назад от подаването на исковата молба, съдът намира следното: За да се произнесе по този иск за издръжка за периода една година назад от завеждане на исковата молба, т.е. от 07.12.2020г. до 07.12.2021г., съдът съобрази, че не се събраха доказателства и през този период ответникът да е заплащал регулярно издръжка в размера, необходим за издръжката на детето. Съдът приема за безспорно, че ответникът не е обитавал съвместно жилище с детето и майката през процесния период, базирайки се и на показанията на разпитания свидетел на ответника-Златев, от които стана ясно, че той никога не е ходил в дома на майката ****, където живее и детето, дори не знае къде точно се намира дома и никога не е виждал ответника заедно с майката и детето.

Предвид това съдът намира, че ответникът следва да бъде осъден да заплати издръжка за минал период от време в полза на детето ****, съобразно своя доход и нуждите на детето. По делото са налице доказателства за реализирани от майката на ищцата извънредни разходи за ортопедично лечение, прегледи и закупуване на очила и изследване и лечение на мигренозно главоболие на детето.

Съдът намира, че предвид възрастта на детето през този период, бащата следва да заплати в негова полза сума в размер на минималния размер на

дължима издръжка от 350 лева месечно за периода 07.12.2020г. до 07.12.2021г., или в общ размер от 4200лв., а претенцията над този размер, до предявения от 6000 лв., следва да бъде отхвърлена.

Върху главното задължение от общо 4200 лева съдът посредством програмния продукт Апис изчислителни системи изчислява и законната лихва за забава отчитайки падежа на всяко месечно задължение на първо число от месеца и установи, че общият размер на дължимата се лихва за забава възлиза на 232,56 лв. за периода от 07.12.2020г. до 07.12.2021г. За тези размери исковата претенция следва да бъде уважена а за разликата до пълния размер на претендираното обезщетение за забава, следва да бъде отхвърлена.

Съдът следва да постанови и предварително изпълнение на решението в частта досежно присъдените размери на дължимата се издръжка за детето.

Ищцата е претендирала заплащане на направените по делото разноски, които съгласно представените доказателства са в размер на 350 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Предвид уважената част от исковите претенции ѝ се следва сумата от 245 лева, на осн.чл.78, ал.1 ГПК.

На осн. чл. 78, ал.6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати и държавна такса върху размерите на издръжките за минало и бъдеще време в общ размер на 762 лв. (504 лв.+168лв.).

Ответникът също не е направил искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Л. Л., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, бул. "****", № 91, **ДА ЗАПЛАЩА** в полза на детето **** Л., ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Варна, ул. „**** № 27, ет. 3, ап.5, чрез нейната майка и законен представител Р. ЗЛ. Ф., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на **350/триста и петдесет/ лева**, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 07.12.2021г., с падеж 1-во число на месеца, за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска до настъпване на основание за изменение или прекратяване на издръжката, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер на претендираната

месечна издръжка от 500.00 лева като неоснователен, на основание чл. 143, ал.1 от СК.

Издръжката е дължима след представяне от ищцата на банкова сметка, по която да бъде внасяна.

ОСЪЖДА Д. Л. Л., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, бул. "****", № 91, ДА ЗАПЛАТИ в полза на детето **** Л., ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Варна, ул. „**** № 27, ет. 3, ап.5, чрез нейната майка и законен представител Р. ЗЛ. Ф., ЕГН *****, издръжка за минало време в размер на **4200 лева /четири хиляди и двеста/ лева**, изчислена на база месечна издръжка от 350 лева за периода 07.12.2020г. до 07.12.2021г., ведно със ЗАКОННАТА ЛИХВА за забавено изпълнение върху главните задължения, за периода от падежа на първото задължение- 07.12.2020 г. до датата на предявяване на исковата молба в съда 07.12.2021 г. възлизащи на ОБЩО СУМАТА от 232,56 лева (двеста тридесет и два лева и 56 стотинки) КАТО ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от общо присъдения размер на главници от 4200 лева, до претендирания възлизащ на общо сумата от 6000 лева и в частта за претендираната лихва за забавено изпълнение за същия период от време върху претендирания общ сбор от главници - а именно за разликата от присъдения размер на лихвата за забавено изпълнение от 232,56 лева, до претендирания размер възлизащ на сбора от сумата от 332,22 лева КАТО НЕДОКАЗАН, на основание чл. 149 СК вр. с чл. 86, ал.1 ЗЗД.

Издръжката е дължима след представяне от ищцата на банкова сметка, по която да бъде внасяна.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на Решението, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК в ЧАСТТА за ПРИСЪДЕНАТА ИЗДРЪЖКА.

ОСЪЖДА Д. Л. Л., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, бул. "****", № 91, ДА ЗАПЛАТИ в полза на Държавата, към бюджета на съдебната власт по сметка на ВРС държавна такса върху размерите на издръжките за минало и бъдеще време в общ размер на 762 лв. (504 лв.+168лв.), на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

ОСЪЖДА Д. Л. Л., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, бул. "****", № 91, ДА ЗАПЛАТИ на **** Л., ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр. Варна, ул. „**** № 27, ет. 3, ап.5, чрез нейната майка и законен представител Р. ЗЛ. Ф., ЕГН ***** сумата от 245 лв. /триста и петдесет/

лева/, представляваща сторени в производството съдебно-деловодни разноси, съобразно уважената част от исковете, на осн.чл.78, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Варна в двуседмичен срок от деня на обявяването му , съгласно разпоредбата на чл.315, ал.2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____